

Can Mestre

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró
Emplaçament C/ Mossèn Cinto Verdaguer, 7.

Coordenades:

Latitud: 41.72325
Longitud: 2.27385
UTM Est (X): 439602
UTM Nord (Y): 4619304

Classificació

Número de fitxa 08134-11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Número inventari IPAC:29126
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 49204DG3199N
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Edifici aïllat de tipologia ciutat- jardí, utilitza diversos desnivells de terra i presenta diferents alçades per davant i per darrera. La façana de darrera té 4 pisos. Coberta amb teulada composta de la qual sobresurt una torre mirador de planta quadrada i coberta a 4 aigües. Els vèrtex de la teulada són rajola vidriada en verd i àmbar. Hi ha boles vidriades d'igual color que coronen l'estructura. Les obertures es troben situades de forma simètrica amb alternança de finestres d'arc pla i d'arc de mig punt amb emmarcament i llindes de color marró. La fàbrica es basa en murs de maó pintat, una coberta de teula àrabiga i rajola vidriada, sobre el mur pintat en blanc.

Història

Figaró presenta una forta tradició d'estiueig des de finals XIX i inicis XX, potenciat pel ferrocarril que facilitava l'accés de Barcelona. Estètica propera al noucentisme tot i que amb elements modernistes. Es desconeix la data i l'autor. El fenomen de l'estiueig al Figaró s'inicià a principis del segle XX amb la millora de les comunicacions que va permetre l'ocupació de cases antigues i la construcció de noves residències per part d'estiuejants, procedents principalment de Barcelona. La presència d'estiuejants va anar augmentant i, així, l'any 1912 es deia que a la població autòctona calia "agregar en verano gran número de vecinos de temporada que en el presente año han pasado de 80 familias. El vecindario de la temporada de verano va aumentando continuamente cada año, pues en 1904 lo formaban sólo unas 30 familias, y esto es debido a que no sólo se construyen nuevas viviendas en terrenos aún no edificados sino también otras nuevas y se restauran y embellecen otras, que enseguida pasan a ser ocupadas por forasteros". Les conseqüències de la presència de nombrosos estiuejants foren importants per al municipi i la població local. N'hi havia, sens dubte, de preocupants, com l'ocupació de cases antigues, que anava "en detrimento del vecindario fijo, que por esta razón tiende a disminuir", o l'augment general de preus, mentre altres eren positius (adopció de mesures d'higiene pública, activació del sector de la construcció). Actualment, l'empremta més evident de l'estiueig històric al Figaró és la presència d'imponents torres modernistes, edificis de gran bellesa comparables als que es troben en altres localitats del Vallès.

Bibliografia

AADD. 2004. Pas a pas. 3 excursions per conèixer la natura, el paisatge i la història de Figaró-Montmany. Ajuntament de Figaró-Montmany. Fitxa IPAC: Carme Comas Suriñach 7/1987. OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany. OLIVER, J. 2004. Figaró-Montmany. Col·lecció d'imatges i records n. 136. Vienna Edicions.

